

Szeretet

2022

OKTÓBER

10. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

„De a bölcsesség hol található?” – Jób 28

A mikor a bölcsesség témája felmerül keresztyén életünkben, akkor nemcsak annak kereséséről kell beszélnünk, hanem arról is, hogy ez milyen beteljesedést tud adni. A bölcsesség fontos a hívő embernek, még akkor is, ha erről nem szólnak vezércikkek különböző újságokban, folyóiratokban, vagy a kiemelkedő teljesítményeket bemutató írások közt. S az is tény, hogy néhány évszázaddal korábban a bölcsesség nagyobb értéket képviselt, mint napjainkban.

Miközben a Jóbtól idézett rész fő kérdésére – „Hol található a bölcsesség?” – keressük a választ, fontos megnéznünk, hogy hol nem található, mert akkor nem kellene ezeken a helyeken keresnünk.

Kijelenthetjük, hogy a technikában és a sportban nem található meg önmagában a bölcsesség. Lehet bármilyen fejlett a technológia, ez nem feltétlenül jelzi a bölcsesség gyarapodását, sokkal inkább a leleményszerűség diadala ez, az ember vágyát a beteljesedésre azonban nem elégíti ki. Ahogyan a sport sem. Egy teljesítménye csúcán lévő sportoló mondta legnagyobb sikere estéjén a feleségének telefonon, hogy egyáltalán nem érzi magát beteljesedettnek, pedig azt remélte, hogy ha ezt a díjat megnyeri, elégedett lesz. Persze ez nem jelenti azt, hogy a technika vagy a sport önmagában rossz.

Hiába keressük a bölcsességet ritkán és nehezen megközelíthető helyeken is: bányákban, tengerek mélyén, vagy az űrben. Egy agykutatót kérdeztek egyszer, hogy megtalálható-e az agyban a hit helye, mire azt válaszolta: „Én is hiszek Istenben, de a benne vetett hit nem lehet tudományos kutatás tárgya, ugyanis ez a lélekkel kapcsolatos, nem az aggyal.”

A bölcsesség nem található meg az intelligenciában sem. Lehet valaki okos, és beszélhet, dönthet mégis nagyon bölcstelenül. >>> 3. old.

TARTALOM

- A korral jön-e?
- Missziókerületi választó gyűlések
- Megrendelhetők a sajtókiadványok
- Hálaadás a Hargitán és a Réz-hegységben
- Reménység-konferencia, Joni Tábor, sport tábor
- Új lelkipásztor Székelykeresztúron

„A lelki ember egy életen át tartó tanulással, gyakorlással próbálja az életét helyre, és egyenesbe hozni, hogy olyan hagyaték maradjon utána, hogy hálásak legyenek az örökösök, öröm legyen visszagondolni egy életre, és ne nyűg, szenvedés. Idővel úgyis minden kiderül, jobb, ha helyesen látjuk a Teremtőt, aki az életet adta, s Krisztust, aki a tartalmat adta annak.”

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ **Változnak a 2023-as sajtótermékek árai.** Alapos megfontolás után, a Szövetség vezetőségének döntése értelmében, miután hosszú évek óta igyekeztünk változtatlanul hagyni a Vezérfonal, az Áhítat, a Falinaptár és a Szeretet előfizetésének árát, a jelentősen emelkedő nyomdai költségek ellensúlyozására **emelkednek a 2023-ra érvényes sajtókiadványok árai a következőképpen: Vezérfonal – 8 lej, Áhítat – 25 lej, Falinaptár – 5 lej, Szeretet-előfizetés – 35 lej egy évre.** A testvérek megértését köszönjük, és imádkozunk, hogy Isten rendelje ki a személyes forrásokat ezekre a költségekre is! Ezenkívül kérjük a **lapfelelősöket**, lelkipásztorokat, hogy **igyekezzenek minél előbb kitölteni** az októberi lapszámmal együtt kiküldött rendelési íveket a sajtótermékekre, és **október 31-ig visszajuttatni a rendelési számokat** a szerkesztőségbe **szkennelve, email-ben**, vagy az rmbgysz.ro honlapon található **rendelési ív** kitöltésével.

■ **Földrengés Pápua Új-Guineea-ban, a Dumitriu házaspár szolgálati helyén.** Hajni Facebook-bejegyzésében ezt írja: „Mivel soka érdeklődtek, bejegyzésben értesítünk titeket, hogy ma egy Richter skála szerinti 7.6-os erősségű földrengést éltünk át. A városban, Lae-ban, ahol jelenleg tartózkodunk, nem voltak szemmel látható károk. Ezzel ellentétben a misszió központjában található házunknál szinte minden polc megmozdult és a rajta levő dolgok (élelmiszerek, edények, elektronikai cikkek)

leborultak. Mivel nem vagyunk otthon, nem tudjuk pontosan, mekkora a kárunk. A központ más területein meg rongálódott víztartályok, gázvezetékek. Néhány órásszerű áramkiesést is átéltek, valamint a telefonvonalak sem működtek megfelelően. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy megőrizte az életünket, és hogy kollégáink is jól vannak. Imádkozzunk a vidéken élőkért, ahol földcsuszamlások is voltak. Voltak súlyosabb személyi sérülések is, házak is összedőltek.” Imádkozunk kitartásért testvéreink szolgálatában!

■ **Helyreigazítás.** Előző lapszámunk halálozási rovatában a tudósító hibájából tévesen jelent meg **Soós Vince** tv. születési évszáma, testvérünk **1934-ben született.**

A kalotaszentkirályi imaház

Meghívó missziókerületi választókonferenciára

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit **az év végi missziókerületi választókonferenciákra**, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken lesznek megtartva:

- **Székelgyődi missziókerület:**
november 19, Hargita Tábor;
- **Kolozsvári missziókerület:**
november 26, Kalotaszentkirályi;
- **Szilágysági missziókerület:**
december 3, Szatmárnémeti;
- **Nagyvárad-i missziókerület:**
december 10, Nagyvárad-Rogériusz.

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napi-
rend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, a választások megtartása, valamint egy előadás meghallgatása „*Az elköteleződés és a gyülekezeti tagság fontossága*” címmel, Rajna Ottó főtítkárhelyettes részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

- 20-50 tag között: 1 képviselő
- 51-100 tag között: 2 képviselő
- 101-150 tag között: 3 képviselő
- 151-200 tag között: 4 képviselő
- 201-250 tag között: 5 képviselő
- 251-300 tag között: 6 képviselő
- 301-350 tag között: 7 képviselő

Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt. „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni” (Zsid 11,6)!

A testvéri találkozás reményében
Borzási Pál főtítkár

>>> **1. oldalról** És lehet alacsonyabb képzettséggel nagyon bölcsen élni. Mindez persze nem azt jelenti, hogy nincs szükség tanulásra, továbbképzésre, vagy hogy akkor jobb a tunyaság. Az előrehaladott életkor sem biztosítja a bölcsességet, ha ugyanis így lenne, akkor mit sem kellene tennünk, csak várjunk, hogy elteljenek az évek, és mi csak úgy magától bölcsőbbekké válunk. A valóság azt bizonyítja, hogy ez egyáltalán nincs így.

De ki a bölcsesség ismerője? Az Ige szerint Isten tudja annak az útját. De ez nem is csoda: hiszen Ő a világ teremtetője, aki bölcsességgel alkotta meg a világmindenséget. Ő az ember alkotója is. Ő maga a bölcsesség forrása, és ő maga a bölcsesség. Aztán, miután az Ige nagyon röviden elmondja, hogy ki az, aki ismeri a bölcsesség helyét, s miután minden(ki) más – az állatvilág, az ásványi kincsek, a szellemi világ – azt mondja, hogy „nem tudom”, „nincs nálam”, rátér arra, ami a bölcsesség lényege. A Bibliának három könyve is van, amely kimondottan ezzel foglalkozik (*Jób könyve*, *A példabeszédek könyve*, *A prédikátor könyve*). Fontos megjegyezni, hogy az Istenben elrejtett bölcsesség előttünk titok, ezért szükséges, hogy Ő kinyilatkoztassa, enélkül nem ismerhetjük meg.

De mi tartozik ehhez a bölcsességhez? Például az ő akarata. Ahhoz, hogy valaki bölcs legyen, ismernie kell Isten akaratát. Az élet nagy döntései előtt szükségünk van erre, ahogyan szükség van erre a döntések véghezvitele folyamán is. Szükségünk van Istentől kapott bölcsességre a pályaválasztásban, de aztán a munkavégzésben is, a házastárs megtalálásában, de a házasság kiteljesítésében is.

Azt mondja Istenről Jób, hogy „ellát a föld végső határáig”. Mi a saját életünk határáig sem látunk el, csak a mai napot látjuk, a holnap már homályos előttünk. Olykor fellebbenti ugyan a fátylat, de nem látunk mindent. Ő azonban látja az út végét is. Mi igen rövidlátók vagyunk, és éppen ebben az állapotunkban kérnünk kell Istent arra, hogy adjon bölcsességet, hadd lássunk egy kicsit többet. És engedje meglátnunk azt, amit látunk kell, hogy ne legyünk rövidlátók.

A rejtett bölcsesség mellett van egy kinyilatkoztatott része is a bölcsességnek, s ennek egyik formája az Úr félelme. „Ímé, az Úrnak félelme, az a bölcsesség” (Jób 28:28). Ezt a bölcsességet nem lehet a természetben megtalálni, felismeréséhez szükséges Isten kinyilatkoztatása, a Biblia által. A Jób 28. megismerteti Isten bölcsességét, az megszólal és ezt mondja: „Emberek, engem keressetek.” Ezzel párhuzamosan, az Újszövetség oldaláról nézve mi már azt is elmondhatjuk, hogy

ez a megismertetett bölcsesség nem más, mint az Úr Jézus Krisztus. A Példabeszédek könyve beszél arról, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme”. De akkor mi a folytatása? Fogalmazhatunk úgy, hogy *a folytatása Jézus Krisztus*. Az Ószövetségben, tudniillik, még nem ismerhették úgy Jézust, mint mi most az Újszövetségben. Ő akkor is kinyilatkoztatta magát, de nem úgy, ahogy ma teszi. S e kinyilatkoztatás rendkívülisége az Ő keresztdozata, amelyben úgy mutatkozik meg, mint sehogy másképp, mint Megváltó. Ha tehát azt mondjuk, hogy a bölcsesség kezdete az Úr félelme, és a folytatása a Jézus Krisztussal való járás, akkor nélküle tulajdonképpen nem lehet folytatás. Aki tehát még nem járt a keresztnél, nem számíthat arra a bölcsességre, amit a testet öltött, megismertetett bölcsesség nyújthat. Ha viszont ezt megtettük, és tudjuk, hogy ő már a mi megváltónk is, akkor számíthatunk az ő bölcsességének az ajándékára is. Ha így ismerünk magunkra, legyünk hálásak neki, hogy hozzáférésünk van a bölcsesség eme csodálatos forrására.

De milyen az Úr félelme? Semiképpen nem rabszolgai félelem, vagy önző félelem, amelyben az életét félti valaki. Sokkal inkább egy fiúi félelem, tiszteletteljes magatartás. Amikor így *tisztelem* Istent, ez bölcsességre utal. Amikor valakiről azt mondják, hogy nincs benne istenfélelem, számíthatunk arra, hogy valódi bölcsesség sem lakozik benne. A bölcsesség másik, nem kevésbé fontos része *a gonosztól való távol maradás*. Ez a feladata a bölcsességet megtanulni vágyó embernek: hogy tartsa távol magát a gonosztól. Meg kell szűnnünk a gonosz cselekvésétől a Krisztus áldozatában való megtisztulás által.

Tiziano, XVI. sz. festő „Az óvatosság allegóriája” című festménye egy háromfejű embert ábrázol, amelyek különböző irányba néznek: a fiatal ember arca a jövőbe tekint, a középső – a felnőtt – felénk néz, a jelent kutatva, a bölcs, idős ember arca a múltat vizsgálja. Fejük fölött felirat: „A múlt példájából a jelen embere óatosan cselekszik, nehogy veszélyeztesse a jövőt.” Erre az óvatosságra, bölcsességet kereső odafigyelésre van nekünk is szükségünk, ha nem szeretnénk veszélyeztetni a magunk és a következő generációk jövőjét, és örök életünket.

Giorgio Adrián Ip.
Nagyvárad

Ki lehet hálás ember?

„*Én egy kicsit elkéstem, Uram, ezen a mai délelőttön, de te sosem késel*” – hangzott imában az őszinte bizonyoságtétel a szeptember 4-i *hálaadó ünnepélyen*. Mindazok, akik a Székelyföldi Missziókerület gyülekezeteiből eljöttek a Hargita Keresztyén Táborba, ezt tapasztalhatták: az Úr nem késelt, nem váratott meg minket, hanem jelenlétébe várt ismét.

Az imára való egyik buzdításban elhangzott, hogy a hálaadás személyes kell legyen. Hálát adhat értünk más, de az soha nem lehet olyan hatással ránk, mint ha mi magunk adunk hálát személyesen az Úrnak. A buzdítás nyomán hadd legyen a beszámoló is személyes, élménybeszámoló jellegű, a témérdek üzenetből hadd emeljek ki néhány beszédes mondatot. (Tárgyilag os beszámoló, felvétel megtekinthető a Székelyudvarhelyi Baptista Gyülekezet YouTube csatornáján.)

Érkezéskor a rézfúvósok hangján szólt a dicséret. Buzdítások által hívott az Úr imára, emlékeztetve minket arra, hogy mi mindenért hálásak lehetünk: a mindennapi gondviseléséért, a nem-mindennapi áldásaiért, kegyelméért, Jézus Krisztus áldozatáért, a Szentlélek általi és a testvéri közösségért, lelkünket minden időben tápláló szaváért.

Délelőtt az 1Thessz 5:16-18 alapján kérdezett, válaszolt és hívott az Úr. *Ki lehet hálás ember?* Igazán csak az Istenben hívő. Hiszen a hitetlen nem tud hálás lenni (Róm 1:21), csak esetleg szerencsésnek (determinizmus), vagy ügyesnek (egoizmus) mondhatja magát. A hívő embernek viszont a parancs mellé, hogy hálás legyen, minden körülmények között meg is adatik minden, hogy örömmel éljen a parancs szerint. A hívő embernek egyre inkább természete az idő múlásával a hála, a hálás magatartás. Ezt a benne lakozó Szentlélek munkálja, és a körülötte élőkre is kihat. A hívőnek kiváltsága is a hála, hisz „a fűszál is kap esőt, áldást, de tőle nem várja az Úr a hálát, az embertől viszont úgy fogadja, mint atya gyermekétől”. A hívő is lehet hálátlan, sajnos, de számára ez már természetellenes. *Mi segíti, mi idézi elő bennünk a hálát?* A Mindenható Istenbe vetett hit, Jézus személyének, példájának ismerete, a bennünk élő Szentlélek. *Milyen akadályai vannak a hálaadásnak?* Az Isten személye, jelleme, szava iránti kételkedés bizalmatlanná, hálátlanná tesz. Az önzés, az önmagam elképzeléséhez való ragaszkodás és a világiasság, a földi dolgokra való túlzott odafigyelés mindig elégedetlenséget szül, hálát sosem. A lelkületet illetően a kritikusság, a türelmetlenség, a lelki közöny és a lázadás is mind megfoszt a há-

Hálás testvérek a Hargitán...

lától. Noha hálás kellene lenni mindenért, mégis van, aki semmiért sem tud hálás lenni. *Mi a hála következménye?* Az, hogy Isten megdicsőül, a hálás ember megáldatik, a gyülekezet épül.

Míg „egyeseknek érthetetlen az Istennel való kapcsolat”, addig mi újra az úrvacsorai jegyek mellett lehetünk közösségben az Úrral és egymással. Emlékezhettünk az áldozat okára, bűneinkre, az áldozat tökéletes voltára, és a céljára, az ember megváltására is. „Az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön”. Várakozást jelez az amíg szó. Hála azért, Akire várunk! Munkát sejtet ez a szó. Amíg visszatér, tenni kell valamit. Vagyakozás is van benne. Bizonyosságot ad. Csak addig kell várnunk, amíg Ő visszatér.

A házigazda a 100. Zsoltárt idézve kérdezte, hogy a kapun át hálaadással jöttünk-e be az Úr jelenlétébe, meg tudtunk-e érkezni, egymással valóban találkoztunk-e ilyen alkalmakon? Erre is jó lehetőség volt a közös ebéd.

A délutáni istentisztelet által arra hívott az Úr, hogy a láthatókon túl a maradandó áldásokért adjunk hálát. A látható a ráadás, a maradandó a kincs: hit, remény, szeretet. Mindez adatik. Ezekért is legyünk hálásak!

Számomra hangzatos mondatok: „Isten nem mondatokat vár - hál' Istennek! -, hanem minket, hogy hálát adjunk.”, „Köszönöm szépen, Uram...”, „Úgy érzem, nem tudok, most hálát adni, Uram! Bocsáss, meg!” Azóta is hangzanak bennem. Szolgálattevők voltak: id. Máté Zoltán, id. Kelemen Sándor (fúvós), ifj. Kelemen Sándor, Györfi Elek-Tóbiás, Kiss Ottó, Fűrészes Szálasi Rudolf, Vajda Miklós, Dóczi Tibor, Budai Dániel, a brassói gyülekezet zenei szolgálattevői és Veress Dániel, valamint alulírott. Ne késlekedjünk hálát adni!

Mezei Ödön Ip., Székelyudvarhely

„Az Úr hegyén a gondviselés”

– Hálaadási ünnep az észak-erdélyi sólyomkővári új konferenciaközpontban

Nagy örömnépe volt az észak-erdélyi magyar baptista testvériségnek 2022. szeptember 4-én, amikor többszáz résztvevő jelenlétében hálaadással vehette birtokba a Szilágysági Magyar Missziókerület testvérisége összefogásával, valamint a kanadai baptista szövetség támogatásával épült szép sólyomkővári konferenciaközpontot és ifjúsági üdülőtáborát.

Színültig megtelt az 500 fő befogadására alkalmas konferenciaterem. Mivel nem fért be mindenki a főelőadóba, mintegy kétszáz fő az épület alsó

szintjén követte a kivetítők segítségével közvetített eseményeket. Már megérkezésünkkel lelkesen szóltak a fúvószenekar fényes hangszerein a szebbnél szebb közismert énekeink jólismert dallamai. Majd az összevont énekkar vette át az Istenszolgálat szolgálatát, amibe később a hatalmas gyülekezet is bekapcsolódott.

Az ének és zeneszámok ékesen szőtték át az egymást követő prózai szolgálatokat. Az igehirdetést, a missziós beszámolókat, a bizonyágtételeket a missziókerület vezetői végezték, amit a szilágysági gyülekezetek lelkipásztorai egészítettek még ki.

A hálaadó istentisztelet második részében az anabaptista reformáció Kárpát-medence területén dokumentálható 500 éves történetét tekintettük át egy vetített képes előadás keretében, vezetéssel. Örömmel tapasztaltam a lankadatlan figyelmet és a nagyfokú érdeklődést a magyar protestantizmus, benne a baptista reformáció Erdélyben kibontakozó és máig ható története iránt, amit sajnálatos módon eddig nem volt módunkban széleskörben ismertetni.

Ezért tartom fontosnak a 2023-as jubileumi esztendő eseményeinek programtervezését, amikor a Kárpát-medence különböző régióiban tervezünk megemlékezéseket a „Baptista-500” történelmi események helyszínein. Soli Deo Gloria!

Dr. Mészáros Kálmán, Budapest

Kegyelmi menyegző Gödöllőn

Az elmúlt év októberének 31. napján ünnepeltük a családdal és a gödöllői gyülekezettel szüleink, Szabó Miklós és Julianna 70. házassági évfordulóját, „kegyelmi” menyegzőjét, különleges ajándékként élve meg ezeket az éveket Hadadnásdon történt születésüktől, megtérésükön, majd egybekelésükön át a mai napig. Hosszú, közös életútjuk kezdetén 18 évet töltöttek Lupényban, onnan Zilahra költöztek, és most már több mint 30 éve Gödöllőn élnek. Szüleink – 93, illetve 92 évesen – 8 gyermek, 23 unoka, 15 dédunoka és egy ükunoka felmenői, nagy családjuk (lásd a mellékelt fotót) így összesen 67 tagot számlál. Hálasak vagyunk a hosszú, együtt eltöltött évekért és reméljük, hogy egyszer majd a Bárány menyegzőjén is együtt ünnepelhetünk!

A család nevében **Szabó Ferenc, Bécs**

Lelkipásztor-beiktatás Székelykeresztúron

2022. augusztus 14-én örömnépre gyűlt össze a Székelykeresztúr-i körzet az új lelkipásztor beiktatására Kelemen S. Sándor testvér személyében. Isten őt rendelte körzetünkbe és mi örömmel és hálás szívvel fogadtuk kedves családjával együtt.

Az ünnepi együttlét Mezei Ödön és Ferenczi Lajos lelkipásztorok igeszolgálatával kezdődött. Imára buzdítottak testvéreink a 2Pt 1:3 és a 2Tim 4:1-5 igék alapján, kihangsúlyozva, hogy a ma is érvényes és legegészségesebb tanítás az evangélium.

Borzási Pál lp. testvér a Lk 5:1-10 alapján hirdette Isten ígését. A bűneit felismerő és beismerő Péter, mint Krisztus halfogása, halászemberből emberhálásszá lett. Krisztus megbánhatatlan és csodálatos elhívásáról tett tanúságot Kelemen testvér is önéletrajzában, majd dr. Borzási Pál Szövetségünk titkára a perecseni gyülekezet lelkipásztora, Veress Ernő szilágyballai lp., Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lp., Mezei Ödön székelyudvarhelyi lp. és Ferenczi Lajos kalotaszentkirályi lelkipásztor kézrátétellel imádkoztak testvérünk szolgálatáért, elértéért, családjáért. Ezután köszöntéseket hallhattunk a helyi és a vendégtestvérek részéről.

A délelőtti alkalmat közös ebéd követte, így folytattuk az ünneplést délután is, amikor a sok helyről érkezett vendégeinkhez csatlakozott Szabó Attila egyiptomi misszionárius is bátorító köszöntésével.

A délutáni alkalommal Veress Ernő lelkipásztor hirdette az ígét. Pár szóban megemlékezett az itt eltöltött 11 évről, amikor megalakult a gyülekezet Székelykeresztúron. Abban az időben épült az ima-

ház is, sokan az építő testvérek közül már a menyeyi hazában várnak ránk.

Az igehirdetés után folytatták testvéreink a köszöntéseket ige, költemény és ének formájában is.

Befejezésül Kelemen S. Sándor testvér számolt be a már eddig végzett munkájukról, amit a helyi gyülekezetekben és a körzet gyülekezeteiben végeztek: hitmélyítő alkalmak, evangélizálások, bábelőadások, családlátogatások, táborozások gyerekekkel és mozgássérültekkel. Hívta a körzet gyülekezeteit továbbra is az együttműködésre, imádkozásra, böjtre. Istenünk gazdagon megáldotta ezt a napot, Övé minden dicsőség!

Hisszük, hogy tovább is Ő vezet, alakítja terve szerint személyes és közösségi életünket, szolgálatunkat lelkipásztorunkkal együtt.

Lőrincz Piroska, Újszékely

Áldás a Hargitán

– Lelkipásztor-találkozó 2022-ben a Hargitán

2022. augusztus 21-26 között találkoztak a Romániai Magyar Baptista Szövetség lelkipásztorai családjakkal a Hargita Táborban. Az idei találkozás kibővült a Magyarországról érkezett, de Erdélyből elszármazott lelkésztársakkal is. Összesen öten tudtunk a meghívásra jelenlétünkkel is válni. Helyből, Erdélyből 35 lelkipásztor vett részt. A feleségekkel, gyermekekkel összesen 104-en voltunk jelen. Lelki tanítások, a közösség meleg légkör mellett volt lehetőség sétára, kirándulásra, játékosra sportra. Volt tábortűz is.

A szervezés oroszlánrészét Szűcs Sándor, a Szövetség pasztorális alelnöke végezte. Kiváltság volt számomra, hogy harminc éves magyarországi tartózkodás és szolgálat után újra itthon lehettem, „fent a hegyen”. Jó volt találkozni sok szolgatárssal: Pardi Félix elnökkel, dr. Borzási Pál főtitkárral, Szabó László alelnök testvérrel, de Veress Efraimmal, Veress Ernővel, dr. Borzási Istvánnal, Albert Zsoltal is. És természetesen, új ismeretségek is jöttek létre.

A hét előadó, Derek Tidball és kedves felesége Dianne voltak az Egyesült Királyságból. Derek a pásztorok részére tartott előadásokat, a Korintusiakhoz írt II. levél 2-5. részei alapján. Dianne a nőtestvérekkel időzött, akiket Borzási Márta testvérnő, a Női Szakosztály alelnöke gyűjtött össze.

A reggeli és esti közös alkalmak az ima légkörében, bizonyágtevésekkel és igehirdetéssel építettek bennünket hitben. Jó volt hallgatni az erdélyi testvéreink beszámolóit szolgálatukról, életkörülményeiről és jövőlátásukról. Both József testvér (Győrből), a tábor hajdani gondnoka, lenyűgözően beszélt el nekünk a korábbi történeteket a tábor létrejöttéről és fejlődéséről. Id. Tötös János Vecsésről, Péter István Békésről, Simon András Gödöllőről, Ferkő Attila Gyöngyösről érkezve számoltak be szolgálatukról. Alulírott (Kétegyházáról) helyettesítő szolgálatairól, valamint a Lepramisszióban végzett munkájáról beszélt.

Jellemünkben, és elköteleződésünkben az ige iránti hűség kell meghatározza további kapcsolatunkat. A Lélek többünket megszólított. Volt lehetőség bűnbánatra, hálaadásra és személyes beszélgetésekre. Az áhítatok meghitt, jó légkört teremtettek. Az igehirdetések, amelyet mindig más-más lelkipásztor végzett, estéről estére tovább szilárdították hitünket. A közös étkezések, a reggeli kávétól a vacsoráig mindig jó beszélgetésekre kínáltak lehetőséget. Az éppen aktuális születésnapokat is közösen ünnepeltük meg. Az ebédlőben folytatott beszélgetések valódi lelki műhelyeknek minősültek. Hála, csak vagyunk Mennyei Atyánknak az ételért is! Köszönet illeti a konyha és az egész tábor dolgozóit a lelkiismeretes gondoskodásért.

A délutáni szabadidő, amit egyénileg vagy társaság kikapcsolódásban tölthettünk el, ismerkedésre és a régi ismerősök egymásra találására adott lehetőséget.

Derek testvér a lelkipásztor és gyülekezet közös szolgálatáról, az odaszánásról, a szolgálók jellemé-

ről és a Szentlélek szolgálatunkra gyakorolt hatásairól adta át – tapasztalt sáfárként – Pál apostol gyakorlati útmutatásait. Mindannyiunk megállapítása és döntése az volt, hogy Isten emberének mindig késsen kell állnia a tovább fejlődésre. A színlelés nélküli szolgálat, mint központi gondolat indította a részletekbe merülő kérdések sorozatát. Az első nap üzenete az volt, hogy a lelkipásztor küldetése szív-szerinti legyen! A pásztorlás gyakorlatiassága mellett kiemelkedett az elhívás fontossága. Aztán őszintén magabiztosságnak is társulnia kell a szeretettől átítatott érzékenységgel. Krisztus jó illata és győzelmes diadalmenete kell tükrözze Istenünk dicsőségét a szolgálatban. Isten szolgálja, a lelkipásztor minden hamis alapot el kell vessen és a jobb, az igazi alapra kell építsen. Csak tiszta és új szövetségben tudja ezt megvalósítani, a Fiú áldozata és győzelme által. A pásztori munka élet és halál kérdése, semmiképpen nem magánügy. A szellemi felszabadítás nem szabadság, de nem is a köbevésett betűk szigorú, halálra vezető törvénye, hanem a Lélek és az Élet meggyőző ereje.

Mit üzenhetünk Hargitáról, a pásztori közösségből a gyülekezeteknek? Azt, hogy több odaadással végezzük majd a munkát, mert így lesz megjutalmazva, és így érdemes csinálni közös feladatunkat! És azt, hogy minden munkást megjutalmaz az Úr! „Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.” (2Kor 5:10)

Hazafele indulva úgy éreztük, jó lenne még maradni, de otthon vártak szereteteink és a szolgálat!

Bódis László ny. lp., Kétegyháza

A Reménység Konferencia résztvevői

Reménység Konferencia és Joni Tábor a Hargitán

Idén 2022. június 19-22 között, két év kényszer-szünet után ismét megszervezésre került a fogyatékkal élő személyek és családtagjaik számára a *Reménység Konferencia* a Hargitán. Ez volt immár a 11-ik ilyen jellegű, nagyobb méretű rendezvény. Több megyéből érkezve, körülbelül 130-an gyűltünk össze, és egymásra mosolygó, ismerős arcokkal telt meg a tábor. Szívünket készítve, Istenben bízva imában hordoztuk a hetet, hiszen tőle vártuk az áldást. Minden évben szembesülünk újabb kihívásokkal, nehézségekkel, de ezek által újabb tapasztalatokkal gazdagodunk, és még inkább tudatosul bennünk, hogy szolgálatunk nem kis felelősséggel jár. Táborunk fő célja megismertetni az evangélium üzenetét, amely szíveket gyógyít és életeteket változtat meg. Emellett testi pihenésben, lelki közösségben és feltöltődésben részesíteni a résztvevőket. Isten szeretetének átadására törekszünk leginkább és a reménység hirdetésére az elcsüggedtek felé. A konferencia témája, „A Mindenható oltalmában” (Zsolt 91:2) három napi sorozatban lett kifejtve, rávilágítva Isten szerető, oltalmazó és törődő jellemére, amely körülveszi az elhagyottakat, a lenézetteket is, hiszen számára egyformán értékes és fontos mindenki. E változó és háborgó világban igazi oltalmat és menedéket csak a Mindenható nyújthat. Jó volt Isten oltalmazó kezét tapasztalni a programok levezetésében is. Az idén Ma-

gyarországról is voltak szolgálattevők. Monte Baker amerikai misszionárius testvér családjával először vett részt és szolgált közöttük. Ők is tervezik, hogy folytatékkal élő személyek és családok felé indítanak missziót Budapesten, ahol már évek óta szolgálnak. Zimányi József testvér is jelen volt, és gyengesége ellenére az Úr megerősítette a szolgálatra. Végül elmondhatjuk, hogy a szeretet, amely a szívek kulcsa, összehangolta csapatunkat és egy emlékezetes, áldott hétben lehetett részünk.

* * * * *

Egy másik hasonló jellegű táborozásra is sor került július 10-15 között, ugyancsak a Hargitán. **A Joni és Barátai (Joni and Friends)** missziós szer-

A Family Retreat résztvevői

vezettel közösen került megszervezésre a **9. Családi Tábor (Family Retreat)**. Az idén 18 család és 30 önkéntes lehetett részese ennek. Résztvevőként és egyben önkéntesként elmondhatom, hogy Isten folyamatosan formálta a szívemet a hét alatt. Megértettem, hogy a Krisztusért való szolgálat mennyire értékes és szükséges. Az önkéntesek kiképzésének egy jelképes részlete nagyon megérintett, amikor Jézus példáját követve megmosták a kezünket és azért imádkoztak, hogy Isten eszközeként tiszta és odaszánt szívvel tudjunk szolgálni. Egy sérült személyről való gondoskodás új tapasztalatok szerzését és a családdal való kapcsolat ápolását tette lehetővé. A reggeli áhítatok során kapott üzenetek egyike nagyon megerősített: azt hangsúlyozta, hogy nem lehet fél szívvel szolgálni, mert ezt nem emberekért, hanem Istenért tesszük és Ő a legjobbat érdemli. Személyes tapasztalataim legszebb percei voltak, amikor kacagni láthattam a kerekesszékekben ülő Zolikát és imádkozhattam érte. Olyankor úgy éreztem, hogy Isten átölel. Megosztani Isten szeretetét nem kevesebb, mint engedni, hogy Isten lelke munkálkodjon általad másokban, de ugyanakkor benned is. Betölti szívedet örömmel, amit tovább adhatsz másoknak. Isten megerősítette bennem azt az igazságot, hogy az igazi kincs a mások felé való szolgálatban rejlik, amit szeretetből teszünk Krisztusért. A heti sorozat fő témája „A lélek horgonya” (Zsid 6:19) volt, amely az életünk alapját és menedékét jelenti. Az őszinte mosolyok, az énekek, a másokért fáradó kezek, az együtt töltött percek mind-mind Isten dicsőségére szolgáltak.

Kis Rodé, Négyfalu

Lelkimunkás-avatás Ottományban

Örömmünkre gyűlt össze az ottományi roma gyülekezetben a körzet és a környék testvérisége 2022. július 10-én, amikor *Izsó István testvért lelkipásztorrá, Kerekes Endre testvért pedig diakónussá avattuk*. Testvéreink már korábban is részt vállaltak a lelki munkából, a gyülekezeti szolgálatból és bibliai ismereteiket is bővítették a Roma Bibliaiskolában.

Szűcs Sándor lp., a missziókerület elnöke hirdette az alkalmi igét a Fil 2:19-30 alapján, kiemelve, hogy az Úr szolgálja szívén viseli az Ő ügyét és együtt munkálkodik a szolgatársaival vállalja a kihívásokat is. Rövid igei üzenetet tolmácsolt Szabó László lp. is, bátorítva a testvéreket, hogy szolgáljanak elhívásukhoz méltóan.

Testvéreink bizonyágtételükben elmondták élettörténetüket, megtérésüket és elhívásukat a szolgálatra,

majd válaszoltak az avatóbizottság által feltett kérdésekre. Ezután az avatóbizottság – Szabó László, Kovács József, Papp László, Filep Szilárd és Gábor Ruppi – imádkozott kézrátétellel értük, felavatva testvéreinket a szolgálatra. Köszöntések hangzottak el: Dan László, a KCA elnöke, Kőszegi Dániel, Dan Írisz, Kőszegi Zsóka, Daróczi Béla, Marján István, Balázs Antal bátorította testvéreinket, majd a nőszövetség nevében Papp Erzsike köszöntötte a felavatottak feleségeit, bátorítva őket is a hűségre férjeik mellett a szolgálatban. Ferenczi Béla testvér és a Bibliaiskola diákjai énekekkel és egy egyeverssel köszöntötték a felavatott testvéreket.

Nagy szükség van az Érmelléken a roma és magyar emberek között olyanokra, akik szívükön viselik az elveszettek sorsát és akik – vállalva a kihívásokat – képesek beállni az Úr munkájába. Az áldott és felemelő alkalom végén a gyülekezet asztalközösségben is együtt élvezhette az ottományi testvérek vendégszeretetét.

Papp László lp.

Hitek és tények

Sose gondolkodtam azon, hogy a bibliás hit masszív tényekre épül. Mert ezen korábban nem is kellett gondolkodnom. Ezt minden Bibliát olvasó ember csak úgy magától is tudta. Ha meg kicsit hozzátanult, vagy csak tájékozódott valamelyest az emberiség történelme felől – nem jobban, mint bármelyik civil – evidenciája még magától értetődőbb lett. Aztán jött egy korszak, – igaz a tudomány, mint olyan kissé megtépázta már a saját tekintélyét – amikor a meggyőzés és a vélekedés lett a dolgok mércéje. Csak kapkodom a fejemet ezekben a felbolydult napokban, hogy miféle megfogalmazások születnek politikai vagy zurnalisztikai álhírek, vélekedések között. „Úgy hírlík”; „egyesek szerint”; „véltetőleg”; „olvasható a facebookon”; „megjelent a kommentekben”; „megosztották egymással”; „ellenőrizetlen forrásból származó hírek szerint”; „valószínűnek látszik”; „tele van vele a sajtó”; „bizonyos források szerint”... – több hirtelen nem jutott eszembe. Fölbolydult a helyzet? A kutyafülit! Az jött, ami eddig is ott volt már, csak nem vettünk róla tudomást. Hiszen megszoktuk, hogy az emberek kommentelnek, felrakják a facebookra – még a politikusok is. Annyi az információ, a félinformáció, a dezinformáció, a csúsztatás, az elhallgatás, a klikkelés, ki mennyi lájkot kapott, hogy ki tud ezekben eligazodni? Hozzá jön az érdekképviselő, a jól szervezés, a rászervezés, a ráerősítés, a divatos, a korszerű, a mozgósítás, a tömegdemonstrációs operálás, stb. Minden labilis, nincs egy fix pont. Sehol. De hát nem ez a korszellem? Nem ez a trendi? Mióta? Tudja egyáltalán valaki? Csak úgy beúszott ez is... Akkor hogy is van ez? „Többek szerint” jóllaktam. Hogy félig még éhes vagyok? Kit érdekel, ha „többek szerint” viszont jóllaktam. Erős nyomás van rajtam, hogy fiatalnak gondoljam magam, közel a nyolcvanhoz. Állítólag jól tartom magam. Mondja ezt az, akit nem is érdekel, hogy mi van velem! De ha sokan mondják, még megfiatalodok, és sok nyomorúságaimat (ez a valóság), kezdek újra. Ehhez pedig semmi kedvem (ez is valóság). Azonban ez nem érdekel senkit, ha nem illik bele a rólam alkotott képbe. Nyomakodik ez már régóta az egyházban is (a mienkben legalábbis). Mi az, ami érdekes, érdekfeszítő, ami felkelti az emberek figyelmét, amire odakapják a fejüket, ami megállítja őket, ami kiemelkedő, ami rendha-

gyó és csodálatra méltó? Ha valaki világhírű, annak egyből igaza is van. Bármit mondhat ettől kezdve, elhiszik neki. És ami csupán igaz? Az uncsi! Kit érdekel?... Hagyjuk..., Na, ne má...’, stb. De ha valami szenzációs, világhírű, vagy legalábbis Pesten világhírű, az VAÚÚÚ! Az trendi! Abban a pillanatban legalábbis, amikor hallod, mert másnapra nem is emlékszel, hogy min vaúúúktál tegnap. Legfeljebb keresel egy másik „vaúúú”-t, vagy csak úgy jön, magától. Jön az újabb fesztivál, jön a sodró erejű „bizonyágtétel”, a csodás alkalmak, a világhírességek, a szuper együttesek..., az ütős izék... És? - Milyen volt az izé? - Ütős! - És? - Tökjő! És brutális! - És? - Mit izélsz? De durva!” Soroljam a tényeket? Isten megteremtette ezt a gyönyörű világot. Fenntartja a mai napig, a koronavírus ellenére. Ez tény. Ma is süttött a nap, és holnap is sütni fog, kivéve, ha kedvenc meteorológusom azt nem mondja, hogy holnap vastag felhőréteg borítja a napot – és utána derűs napot kíván! (Így szokott elköszönni.) De ez is tény. Az embert az Isten az Édenbe helyezte, de az ember inkább választotta azt, ami

izgis, és fütyült az Istenre. Ez is tény. Mert az ember információt kapott arról, hogy „lehet hogy”; „nem is olyan biztos”; „egyesek szerint”; stb. És hitt neki. Mért ne? Aztán eljött közénk a Szent, akit mi nem érdemeltünk meg. Ez is tény. Mi meg fára szegeztek. Ezek tények. Masszív tények. Semmi köze hozzá a mi hitünknek. Nem azért tények, mert hiszünk bennük. Még csak azért se, mert erősen hiszünk. Sőt, lelkesedéssel hiszünk. Még csak azért se, mert a felkészült bibliatudósok, a nagyhírű evangélisták, a színes brosrák is iparkodnak meggyőzni, vagy csak felhívni rá a figyelmünket, felkelteni lankadó érdeklődésünket. Mert hát azért mégiscsak mi vagyunk a nagyérdemű! Azt hiszük, hogy Istennek valami jót teszünk azzal, hogy hősies módon: hiszünk! Ez a mi hitünk! Mert ha mi nem hinnénk... Akkor mi lenne? Semmi. A tények nem a hitünkötől függenek. Jobb lett volna nem állítani át az agyunkat ezekre a kommentelődésekre. Ingoványos talaj ez! Valamikor büszkének tartottam magamat, hogy a hitre szavaztam a „tudomány jelenlegi állásával” szemben. Ma meg azon aggódok, hogy mivé vált a hit! Jobb lenne a tényeknél maradni! Mert a tények masszív dolgok! A tények félelmetesen masszív dolgok! Isten a tényeket szereti. Meg még számon is kérheti! Rajtunk is.

Hegyi András (Antenna Magazin, 2020/1)

SZERETET • 2022. OKTÓBER

11

Sport-tábor – 2022, Hargita

A Vasárnapi Iskolai Szövetség a vakáció idején sem tétlenkedik, az iskola végeztével kezdődik a nyári táborok, bejáró táborok szezonja, ami lehetőség a gyermekek hitben való megerősödésére, valamint a gyülekezet falain kívüli gyermekek elérésére is.

Immár második alkalommal szervezhettünk országos sporttábort a Hargita Keresztény Táborban azon gyermekek számára, akik szeretik a mozgást, szívesen sportolnak, valamilyen sportot gyakorolnak, vagy csak ismerkedni szeretnének valamilyen sportággal, kipróbálni új mozgásformákat.

Július 4-9. között került sor a Sporttáborra. Hétfőn nagy izgalommal, kíváncsisággal érkezett a népes csapat. Körülbelül 115 gyermek és 25 kísérő vett részt a táboron. A gyerekek már bejelentkezéskor kiválaszthattak két-három sportágot, amit gyakorolhattak, kipróbálhattak a táborban. Volt foci, kosárlabda, röplabda, tenisz, ugrókötelezés, kendama, lovaglás, íjászat, botvívás. Jó volt látni, hogyan fejlődnek, ügyesednek, bátorodnak pár nap alatt is egy-egy új sportágban.

Minden nap volt délelőtt is és délután is két-két óra, amikor a gyerekek, tinik csoportos vagy egyéni edzéseken vettek részt az egyéni órarendjük szerint, emellett lehetőség volt a szabadidőben kézimunkázni, társasjátékozni, olvasni, bibliai levelező sorozatot elvégezni, szabadon sportolni, játszani is a tábor területén. Természetesen a sportok mellett a tábor fő tevékenysége a bibliai tanítás és a csoportbeszélgetés volt. Minden nap, ebéd előtt korosztály szerinti csoportokra oszolva került sor a tanításra és csoportbeszélgetésre. Négy keresztény élsportoló életét tanulmányozva figyeltük meg, hogy mi az, ami drágább lehet, és kell legyen az aranynál, mint bármilyen elért siker és eredmény. Bátorító volt látni, hogy ezek a sportolók életük legmélyebb és legmagasabb pontján is Jézust helyezték minden elé, ő volt életük középpontja, benne bíztak, az ő dicsőségére sportoltak.

Az esti alkalom is lehetőséget adott elmélyülni az érintett témákban Borzási Pál lelkipásztortestvér tanításai nyomán, aki rámutatott, milyen fontos a hit az életünkben, hogy csak Jézus lehet a biztos pont az életünkben, s bármennyire egészséges és jó is a sport, egy keresztény ember, fiatal életében nem lehet az fontosabb Jézusnál, a Jézussal való járásnál. Az esti alkalom egyik fénypontja a közös Isten-dicsőítés volt, amikor a dicsőítést vezető fiatalok vezetésével együtt magasztalhattuk Istenünket, énekelhettünk róla és neki, arról, hogy ő a mi erőnk, hogy vele érhetünk célba. Az esti alkalom után lehetőség volt együtt imádkozni a tanítókkal, vagy a lelkipásztorral, beszélgetni, kérdésekre választ keresni. Többen döntöttek az Úr Jézus mellett, de voltak olyanok is, akik azért mentek le imádkozni, hogy megerősödjének, megújuljanak a hitükben.

Hálás szívvel tekintünk vissza a táborra, hisz oly sok okunk van a hálaadásra. Istenünknek adunk hálát és őt magasztaljuk, hiszen az előrejelzések ellenére csodás időjárásban részesített bennünket; megőrizte úgy a gyermekeket, mint a felnőtteket az egész táborozás alatt; lehetővé tette, hogy sok hívő és nem hívő családból származó gyermek hallhassa az evangéliumot; voltak megtérések és megújulások a táborban a gyerekek között; kirendelte a tanítókat, sporttanárokat; bőséges, finom táplálékban részesített; sokan részt vettek a GYEK által biztosított bibliai levelező sorozatokban; gyakorolhattuk a közösséget, mi tanítók és felnőttek is, s tapasztalhattuk az egységet és áldást a szolgálatban.

Elmondhatjuk, hogy mindent kegyelemből kaptunk Istenünktől, s övé a dicsőség mindenért. Reméljük, hogy jövőre is lesz folytatása a tábornak, de addig is, kérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak azokért a gyerekekért, tinikért, akik ott a táborban hallhatták az evangéliumot, azokért, akik döntöttek az Úr Jézus mellett, s azokért is, akikben még meg kell érjen ez a döntés.

Bereczki Klára

Nyári ifjúsági táborok

Nyári ifjúsági táborok

Idén közel 180-an táborozhattunk a Hargitán az ifjúsági hét alkalmával. A központi téma a „Szentek közössége – kapcsolódás személyekhez vagy programokhoz?” volt, amiről a délelőtti alkalmak során Mike Sámuel lelkipásztor tanított. Minden este evangelizációs jellegű alkalmak voltak, amelyeken a táborozókat elkísérő lelkipásztorok és teológusok szolgáltak.

Az idei táborozás különlegessége a fórumbeszélgetések és szemináriumok voltak. A fórumbeszélgetések több témát érintettek: Isten létezése, joga, tetoválás, kávé fogyasztása, álmok, szerencsejáték, alkohol fogyasztása, a fiatalok szerepe a gyülekezetben és a párkapcsolatok. Két szemináriumon is volt, az elsőt Borzási Pál lelkipásztor tartotta az üdvbizonyosságról, a másodikat pedig János Csaba lelkipásztor a kevésbé produktív idők helyes kihasználásáról.

Hálát adunk Istennek, hogy mély lelki töltetű héttel ajándékozott meg, amikor megtéréseknek és megújulásoknak lehettünk szemtanúi, és köszönjük Joó Zoltán és Erika segítőkészségét is. Az alkalmak visszanezhetők az EMaBISz YouTube-csatornáján.

A következőkben táborozó fiatalok *beszámolóját* olvashatjuk, akik különböző szolgálatokban vettek részt.

Szöcs Eszter – A táborban az esti alkalmak, mint ahogy más években is, arra adtak lehetőséget, hogy felismerjük az életünkben azt, ha mi az eltévedt bárányok között vagyunk, akik rossz úton járnak, célt té-

vesztettek, a maguk irányítóik akarnak maradni, azt gondolva, hogy nincs szükség Istenre, de végül, csak a tövises bokorban akadnak fent. Ilyen felismerések történtek a tábor estéin is. Jó volt látni, a napok teltével ahogy többen is elfogadták Jézusnak az áldozatát. Megtérésre és megújulásra hívtak esténként, de én hozzátenném a közbenjárást is. Sok olyan bárány van akik kedvesek a szívünknek, de nincsenek mellettünk. Valahol az erdő közepén vannak. Engem ez a hét erősített meg jobban ebben a szolgálatban, ennek a fontosságában. Sokszor tehetetlennek érezzük magunkat, de csak hinni kell Istennek a mindenhatóságában, ígéreteiben (amik a nehezebb időkben sem megkérdőjelezendők), és abban, hogy tökéletes időzítése van.

Bogya Áron – A 12 apostol természete úgy különbözött egymástól, mint ég és föld. Jézus mégis úgy látta jónak, hogy a honfitársaiért harcoló Simon zélótát egy csoportba helyezze a honfitársaitól megvetett Mátéval, a vámszedővel. Pétert, aki sülyvedésgátló hittel rendelkezett, a kételkedő Tamással. A mennydörgés fiának nevezett Jánost, a másokat Jézushoz hívogató Fülöppel stb. Nem voltak egyformák, nem voltak tökéletesek, mégis ugyanoda tartoztak. Ahhoz a közösséghez, melyet a Legbölcsőbb hozott létre. Isten megértette velem, hogy mindenkit okkal helyezett egy adott közösségbe. Nem szabad tehát lázonganom amiatt, hogy milyen a másik. Engednem és szeretnem kell. Hiszen „vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.” (Péld. 27:17)

Oláh Gergő – Társaságszerető személyként sokszor vágyódom arra, hogy közösségben legyek emberekkel, ám a héten elhangzott egy olyan gondolat, amely megírt, és önvizsgálatra indított. Hajlamosak vagyunk a közösséget programokkal helyettesíteni. Rá kellett jönnöm arra, hogy valóban néha csak úgy „csinálnék valamit” a helyett, hogy az adott személyekkel valóban közösséget ápolnánk. Fontos, hogy a gyülekezeti alkalmak-

ink, az ifik vagy a barátokkal töltött időnk minősége, közösségépítő idő legyen, és ezért akár néha vállaljunk áldozatokat is. Hallgassuk meg egymást, legyünk jelen egymás életében. Ugyanakkor fontos az is, hogy jelen legyünk a gyülekezeti alkalmakon, mert egy másik elhangzott gondolat alapján: a vasárnapi összejövetelek új erőt adnak az előttünk álló hétre.

Pusztán Dániel – Jó volt közösségben lenni, együtt imádkozni, Istent dicsőíteni, játszani, beszélgetni, tanulni, épülni sok fiattal, ha csak egy hétig is. A tábor témája, „A szentek közössége”, pontosan az volt, amire szükségem volt. Ami leginkább megfogott, az az üzenet volt, hogy van remény egy igazi, őszinte közösség kialakulására bármilyen gyülekezetben és ez nem egy opció, hanem egy életfunkció, hiszen Isten dicsőítésére és közösségre lettünk teremtve. Ez nem azt jelenti, hogy tökéletesek leszünk, hanem hogy együtt épülünk. Arra is bátorítást kaptam, hogy erősödjek meg abban, amit Jézus tett értem, nem abban, amit én tennék érte és azt tegyem, amire vezet és az legyen fontos nekem, amit ő gondol rólam. Egy áldott hetet tölthettünk együtt, amit nem csak jegyzeteléssel, hanem fotók készítésével is próbáltunk megörökíteni.

Kiss Evódia – Idén csupán néhány nap erejéig tudtam részt venni a táborozáson, az első napokat otthonról, közvetítésen követtem, a szervezőtársaimmal közös chat-csoportján keresztül szemezgettem a táborral, s emiatt is egyre jobban vártam, hogy végre élőbe is csatlakozhassak a többiekhez. Tudtam, hogy Isten munkálkodik. Amikor megérkeztem, mégis többet kaptam, mint amire számítottam: erőteljes dicsőítés, lelket felforgató, megújító igei üzenet és kellemes társaság várt. Felemelő volt azt látni, hogy egyetlen fiatal sem kellett bizonyoságtévéssel beszervezni, esti alkalmaink mindig telve voltak önkéntes bizonyoságtételekkel. Isten indította a szíveket. Öröm tölt el hetekkel a tábor után is hallani a fiatalokat lelkesen beszélni a hétről. SDG

Gyergyó

Isten kegyelméből idén nem csupán egy, hanem két tábor közül is választhattak a fiatalok. A második a gyergyói tábor volt, ami a 22 éven felülieket célozta meg. Ezzel a táborral úgy éreztük, hogy egy hiányt töltünk be, és a sok pozitív élménynek és visszajelzéseknek köszönhetően szeretnénk, ha hagyományválna ennek a megszervezése.

A tábor különlegessége, hogy **túratábor** volt, így egy hét leforgása alatt három alkalommal is volt lehetőség megcsodálni a Gyergyói-havasok és a Hagymás-hegység szépségét a túrák közben. A tábor témája a

„Csillagtúra” volt, ami azt jelenti, hogy bármilyen pontból indul el a túrázó, mindig ugyanarra a központi helyre érkezik meg – számunkra ez a központ Jézus Krisztus személye volt.

A táborban több lelkipásztor szolgált: Pardi Félix, Mezei Ödön, Kelemen Sándor, Budai Dániel és Moroz Tamás. A hét folyamán volt lehetőség csoportos vetélkedőkre, társasjátékokra és éjjelbe nyúló beszélgetésekre. Az idei szárazság miatt külön kihívás volt a táborban a vízhiány, Isten viszont ebben sem hagyott magunkra, hanem még a hét elején olyan bőséges esővel áldott meg, ami biztosította egész hétre a vízszükségletünket.

A táborban közel 60 fiatal tölthette együtt az időt, lelkileg felüdülve és új barátságokat kötve. A konyhán a szatmári és a zilahi gyülekezetekből szolgáltak testvérnők. Hálások vagyunk Istennek, hogy megérettük közelségét és kegyelmét, köszönetet mondunk a zilahi baptista gyülekezetnek, hogy a gyergyói táborban lehettünk és Szövetségünk elnökségének, hogy használatba kaptuk a mikrobuszt, ami elengedhetetlen eszköz volt a szervezésben. A táborban elhangzott tanítások visszatekinthetők az EMaBISz YouTube-csatornáján.

EMaBISz-koncert lesz Váradon

Ha Isten is megsegít, jövőre is szeretnénk megismételni a tábori heteket, addig pedig egy **koncertre** hívunk mindenkit, amely december 10-én kerül megrendezésre a nagyvárad **BBSO kampusz** nagytermében. A koncert különlegessége, hogy az EMaBISz dicsőítő csapata mellett egy közel 150 tagú magyar baptista fiatalokból álló kórus és szimfonikus zenekar is fogja dicsérni Urunkat.

A rendezvény mérete révén fokozottan látjuk, hogy a szervezési képességeinket meghaladják a feladatok, ezért nagy szükségünk van a testvérek támogatására, amit előre is megköszönünk. Az imatámogatáson kívül, ha valaki szeretné anyagilag is támogatni az ifjúsági munkát, és különösen a fentebb említett koncertet, erre lehetősége van, számunkra pedig kegyelem és áldás. Az adományokat az alábbi bankszámlára lehet utalni: IBAN: RO71 RNCB 0032 0153 5589 0041, titular: CONVENTIA BISERICILOR CRESTINE BAPTISTE MAGHIARE DIN ROMANIA (megjegyzésben kérjük feltüntetni: „donatie”).

Az anyagot összeállította Moroz Lóránd. A táborok összefoglalóját Szűcs Dávid EMaBISz-elnök írta.

■ † **Zaha (szül. Mikló) Juliana** testvérnőt 2022. július 8-án kísértük utolsó útjára. Népes baptista család gyermekeként jött világra 1930. március 1-én Köröstárkányban. Fiatalon jutott élő hitre Jézus Krisztusban és csatlakozott a helyi baptista gyülekezethez. A kommunizmus éveiben is kitartott Krisztus és gyülekezete mellett. Nagyon jó édesanya és feleség volt, mindvégig szeretettel gondozta férjét, aki több műtéten esett át, és akit 2017-ben hívott haza Isten. Mária testvérnő egészségi állapota megromlott, idén már nagyon gyenge volt. Kórházban kezelték tüdőgyulladással, s bár állapota látszólag javulni kezdett, de nem tudott kommunikálni és nem tudta felismerni a családtagokat sem. Halálának oka szív és légzészavar volt. Isten 92 évvel ajándékozta meg, és 2022. július 6-án hazahívta. A temetési istentiszteleten a szalárdi gyülekezet tagjai szolgáltak énekkel. Isten vigasztaló igéjét alulírott, helyi lelkipásztor hirdette az 1Pt 1,17-21 és 1Kor 15,12-20 alapján. „Az igazak emléke áldott” (Péld 10:7a). *(Kelemen Szabolcs lp.)*

■ Nagyszalontán † **Fenesi István** testvér 2022. július 19-én fejezte be földi pályafutását. Várasfenesen született 1931. február 18-án, gyerekkorát is itt töltötte. 1947-ben jutott élő hitre Krisztusban és merítkezett be, csatlakozva a fenesi baptista gyülekezethez. Első feleségét, Margitot, akivel hat gyermekük született, elveszítette. Majd 2000. május 15-én kötött házasságot Fenesi Rozáliával. Az építőiparban dolgozott és később Nagyszalontára költöztek. A gyülekezetben sokszor szolgált igehirdetéssel, különösen Fenesen, és igyekezett a hitét megélni. Halálát a többszöri agyvérzés okozta. Isten 91 évvel ajándékozta meg. Az Úr Jézus iránti szeretete, szolgálata és hite példaeértékű marad mindannyiunk számára. A temetési istentisztelet 2022. július 21-én volt Nagyszalontán. A nagyszalontai magyar baptista gyülekezet tagjai szolgáltak énekkel. Isten vigasztaló igéjét alulírott, helyi lelkipásztor hirdette a Jn 11:1-5 és Jn 11:25-26 alapján. „Az igazak emléke áldott” (Péld 10:7a). *(Kelemen Szabolcs lp.)*

■ 2022. július 17-én, népes tömeg részvételével kísértük utolsó földi útjára † **Oláh Imre** testvért, akinek az Úr 83 évvel ajándékozta a Földön. A Szilágy megyei Kémeren született és nevelkedett, majd a 60-as években Hegyközsáldobágyra költözött családjával. Már fiatalon eldöntötte, hogy Krisztust akarja követni élete végéig, és miután bemerítkezett, hűségesen

szolgált a gyülekezetben és mások felé. Kiváló zenei képességgel rendelkezett, évtizedekig volt karmester, igehirdető és pénztáros. 1994-ben Szalárdra költözött családjával. Immár itt folytatta szolgálatát a szalárdi gyülekezetben, énekszolgálatban vett részt, látogatta és bátorította a Filadelfia idősothton lakóit. Feleségével, Irmával 54 évet éltek boldog házasságban, három gyermekkel, 6 unokával és 5 dédunokával ajándékozta meg őket az Úr. Élete utóbbi éveiben sokat romlott egészségi állapota, felesége és gyermekei hűségesen gondozták, amiért nagyon hálás volt. Türelemmel viselte gyengeségét, megnyugvással készült az elköltözésre. A gyászistentiszteleten Veress Efraim helyi, és Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor hirdette az igét az egybegyűlteknek. A szalárdi gyülekezet ének és zenekara szolgált a temetésen. A feltámadás és viszontlátás reménységében búcsúztunk el drága szerettünktől. „Az igaznak emlékezete áldott!” *(A gyászoló család)*

■ † **Balla (szül. Báka) Katalin** testvérnőt, aki 72 évet kapott ajándékba a mennyei Atyától, 2022. augusztus 1-én hívta haza az Úr Szilágyperecséből. Bár élete folyamán többféle módon is meg lett próbálva, sőt, élete vége felé is, annak fényében, hogy a különféle betegségekből mégis épülni látszott, mindenkit megdöbbentett hirtelen halála. Kedves férjével – id. Balla Sándor testvérrel – 53 évet élt boldog házasságban. Testvérnőnk temetésére 2022. augusztus 4-én került sor, amikor Isten vigasztaló Igéjét Lukács János chicagói lelkipásztor hirdette (2Kor 1:3-4; Jel 3:20; 4:1-2), a nekrológot pedig ifj. Balla Sándor, Katalin testvérnő elsőszülött fia, a torontói gyülekezet tagja olvasta fel. A temető kertben Deák Zsolt clevelandi lelkipásztor szólt a feltámadás örömhírét (Jn 14:1-3). Testvérnőnk férjére és a népes családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! *(Borzási Pál lp.)*

■ 2022. augusztus 4-én kísértük utolsó útjára † **Tötös Sándorné (szül. Szabó) Margitot** Monorierdőn, ahol az utóbbi éveiben élt férjével. Temetésén id. Tötös János nyugalmazott lelkipásztor hirdette a vigasztaló üzenetet, Zsolt 116, 15 alapján. A feltámadás igéjét Újvári Ferenc albertirsai lelkipásztor adta át. Életútját alulírott, nyugalmazott lelkipásztor ismertette. Mennyei Atyánk és vigasztaló Lelke maradjon továbbra is a gyászoló család életén! *(Bódis László lp., M. o.)*

■ 2022. augusztus 25-én vett búcsút † **Borbély Ferenc** testvértől a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet, miután Isten 81 évvel ajándékozta meg. Testvérünk lelkes szolgálója volt az Úr Jézusnak és a gyülekezetnek. Nagyon szere-

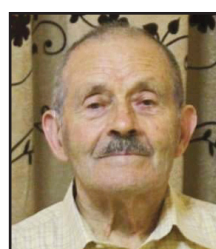
tett énekelni, hosszú éveken át énekkar vezetőként is szolgált. Hűségesen és odaadással tanította az énekkart, szorgalmasan kottázott, amikor még kézzel kellett előkészíteni a gyülekezeti szolgálatra az énekeket, megtanulta a szólamokat odahaza, és örömmel adta tovább. Temetéseken is gyakran szolgált énekekkel és mindig figyelmesen hallgatta az ígét. Nagyon örült az üzenetnek, igyekezett eljönni minden istentiszteletre. Mindenkihez volt kedves szava, bátorítása. Feleségével Gizellával 57 évet éltek boldog házasságban. Elköltözése rendkívül fájdalmas volt népes családjának és a gyülekezetnek. Temetésére nagyon sokan eljöttek. Igével szolgáltak Giorgio Adrián lp. a Zsid 11:1-6 alapján magyar és román nyelven, Papp Dezső lp. a nekrológot olvasta fel, a sírnál Elekes József lp. szólt a vigasztalás ígét a Zsolt 31:6 alapján. A feltámadás reményében vigasztalást kívánunk a gyászolóknak. (Budai Lajos lp.)

■ 2022. augusztus 28-án kísértük utolsó útjára † **Nagy (szül. Pap) Borbála** testvérnőt, akinek Isten néhány nap híján 68 évet adott ezen a földön. Életútja Hadadnásdon indult, majd gyermekként Lupényba került családjával. A tanulással és munkával töltött évtizedek után, 2001-ben hazaköltöztek Nádasdra férjével, akivel 48 évet éltek házasságban. Fiatalon megtért és bemerítkezett, szívesen szolgált Megváltóját. Nádasdra költözésük után a gyülekezet énekkarának alapos tagja lett. Életének utolsó hónapjaiban egy hirtelen jött betegség vett erőt rajta, amely halálához vezetett. A gyászistentiszteleten, népes hallgatóság előtt, Vass Gergely zilahi lelkipásztor, Tatár János helybeli református lelkipásztor, valamint Fazakas György hirdették a vigasztalás ígét. A temetőben Pap Lénárd lónai lelkipásztor osztott meg vigasztaló és egyben figyelmeztető gondolatokat. Az énekkar és zenekar szolgálata is az örök reménység akkordjait szólaltatta meg. A minden vigasztalás Istene gyógyítsa a megtört szíveket! (Fazakas György lp.)

■ † **Pályi Kis Ilona** 1958. március 27-kén született Szilágyszerben, négy gyermekes család második sarjaként. A 60-as években költözött be Szatmárnémetibe,

itt került kapcsolatba a hívő testvérekkel. Ezekben az években az Úr elvégezte az életében a megtérést és ő volt az első személy, akinek a megtérése által az Úr ébredést, megújulást indított el a szatmári fiataloknak az életében. Hite miatt nagyon sok üldözés, bántás érte a kommunista vezetés részéről. Egészségi állapota nagyon megromlott ebben az időszakban, olyannyira, hogy ez életét végig elkísérte. Az élet nehézségei és testi betegségek terhei alatt megpróbálva, 2022. augusztus 29-én az Úr hazaszólította. Temetési gyászistentiszteletén dr. Kovács József lelkipásztor szolgált a 73. zsoltár alapján, hirdetve az igazak Istenbe vetett reményiségét. (Szabó Szilárd lp.)

■ † **Id. Bódizs Sándor** testvért 92 éves korában kísértük utolsó útjára Krasznán. Testvérünk gyülekezetünk felavatott diakónusa volt. 1930. augusztus 4-én született, hatgyermekes baptista hívő családban. Szülei a gyülekezet alapító tagjai között voltak, akik gyermekeiket istenfélelemben nevelték. Mint legidősebb gyermek, apja mellett a kerékgyártó műhelyben segédkezett, elsajátítva ezt a szakmát. 1946. aug. 30-án részesült újszövetségi bemerítésben Szilágynagyfaluban, Wéniger András testvér által, a Berettyó vizében. 1950-ben katonai szolgálatra kellett bevonulnia három évre, határvadászsként. 1953-ban a gyülekezet vezetőbizottságának is tagja lett, amikor már szószéki szolgálatokat is végzett, valamint az énekkarban, zenekarban, harmóniumban is szolgált. A következő évben kötött házasságot Nyeste Klárával, akivel 60 évet éltek boldog házasságban. Négy gyermekük született: Sándor, Olga, Klára és Magdolna. Az ébredés idején az első között újult meg, 1959 karácsonyán. 1967-ben diakónusi szolgálattal bízták meg, amit mindvégig hűséggel végzett Krasznán és a körzetben, látogatva a betegeket, időseket. Több mint öt évtizedet szolgált a gyülekezet vezetőségének tagjaként, ahol előjáró is volt a lelkipásztor nélküli időszakban is. Munkahelyén, a családban és a falu előtt bizonyosgató életet élt, használva kiváló igeismeretét. Hét éves özvegyiségében is az igeolvasás és az igehirdetések hallgatása volt kedves időtöltése, a műhelyben végzett munkája mellett is. Betelve az élettel, mint érett gabonát szólította haza Teremtője augusztus 30-án. Emlékét őrzi népes családja: gyermekei, menyé, veje, 11 unokája és 15 dédunokája, valamint a gyülekezet népes testvérisége. „Az Úr szemei előtt drága az Ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15). (Borzási István lp.)

Az idősek értékes hagyatéka

– Zsolt 78:1-11

„Tudja meg ezt a jövő nemzedék!” Amit szeretnénk utódainkra, gyermekeinkre hagyni, azzal sokat foglalkozunk: „pénzt, paripát”, lakást, kocsit – igyekszünk mindent elrendezni, hogy jogtisztán, teljesen rendezetten, gondok nélkül hagyjunk mindent magunk után. Mégis sok hagyatéka hatalmas káoszt okozhat az örökösök életében, főleg, ha rendezetlen ügyek maradnak utánunk, és a vétlen örökösöknek kell mindent kibogozniuk.

A lelki ember egy életen át tartó tanulással, gyakorlással próbálja az életét helyre, és egyenesbe hozni, hogy olyan hagyatéka maradjon utána, hogy hálások legyenek az örökösök, öröm legyen visszagondolni egy életre, és ne nyűg, szenvedés. Idővel úgyis minden kiderül, jobb, ha helyesen látjuk a Teremtőt, aki az életet adta, Krisztust, aki a tartalmat adta annak. Kitöltötte hittel, bizalommal, engedelmességgel, készített jó cselekedeteket elénk, hogy megéljük a lehetőségeinket.

Ezért van jól meghatározva a cél: hogy Istenbe vessék bizalmukat. Nagy segítség lesz számukra, ha mi elmondjuk nekik mindazt, amiket hallottunk és tudunk: az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. Mert van tapasztalatunk. Lehet, hogy keveset beszélünk róla, lehet, hogy nem jól, nem jókor. Beszélni kell róla örömmel, hálával, gyakran. Arról, amit megéltünk, ami el nem vesztett. Sokat hallottunk az Istenbe vetett bizalomról, de vajon mennyire használtuk azt, mennyire érvényesítettük a saját életünkre? Manapság gyakorlat, hogy egy új munkahely betöltésekor életrajzot kérnek, és egy ajánlólevelet a volt munkaadónktól, ahol minősítéseket kapunk: jól teljesített, figyelt a munkaadóra, minden rendben volt vele, vagy esetleg mást: önfejű volt, engedetlen, lusta.

Minden Isten elé kerül. A kegyelem elég az üdvösségre, de nagyon lényeges, hogy milyen „lábnyomot” hagyunk magunk után: feledhető vagy tartósat. Milyen az életünk? Most mi beszél belőle Isten hatalmas dolgairól? Tanulunk a hibáinkból és változunk, ha kell? Kérjük Urunkat, hogy vezessen minket, és beszéljünk Róla igaz örömmel!

Nyúl Zoltán, Szerbia (Áhítat – 2022)

Füle Lajos:

Mikor már semmi sem marad...

*Mikor már semmi sem marad
az ifjúkori lendületből,
érett kori fogadkozásból:
marad pár jó szó, jó imádság
azokért, akik nem szeretnek,
azokért, akik nem kívánják,
de akikért egy életen át
őrt kellett volna állni, hordván
terheiket (könnyebb lett volna
úgy s akkor a magunk keresztje),
szóval pár jó szó, jó imádság
értelmet adhat életünknek
mikor már semmi sem marad
s amikor mégis gazdagabbak
leszünk, mint bármikor korábban,
mert fontos lesz az üdvösségünk,
a magunké, s a másoké is.*

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605